

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Město Nový Bor**
sídlem nám. Míru 1, 473 01 Nový Bor
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Cehákem
sídlem nám. Míru 1, 473 01 Nový Bor

proti
žalovanému: **Státní fond dopravní infrastruktury**
sídlem Sokolovská 1955/278, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí, resp. úkonu žalovaného ze dne 4. 9. 2017 č. j. 4399/SFDI/141085/10405/ 2017

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Státní fond dopravní infrastruktury (dále jen „SFDI“) provedl kontrolu na místě projektu Chodník Generála Svobody – Nový Bor, na který byly poskytnuty finanční prostředky z rozpočtu SFDI. Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole ze dne 12. 6. 2017 č. j. 4399/SFDI/141085/4167/2017 (dále jen „*protokol o kontrole*“) podal žalobce písemné námítky. Ředitel odboru kontroly SFDI (nadřízená osoba kontrolujícího) je však shledal nedůvodnými a zamítl je dne 4. 9. 2017 pod č. j. 4399/SFDI/141085/10405/2017 správním aktem nazvaným Vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole (dále „*vyřízení námitek*“). Žalobce napadá vyřízení námitek a navrhuje, aby Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) tento správní akt žalovaného, který považuje za rozhodnutí, v celém rozsahu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalovaný se neztotožnil se žalobními námítkami. Má za to, že napadené vyřízení námitek bylo vydáno v souladu se zákonem, a proto navrhl, aby městský soud žalobu v celém rozsahu zamítl a nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.
3. Městský soud se nejprve zabýval povahou správního aktu, proti němuž podal žalobce žalobu.
4. V protokolu o kontrole se uvádí zejména označení kontrolního orgánu a kontrolní skupiny, označení kontrolované osoby, místo a čas provedení kontroly, předmět kontroly a kontrolní zjištění spolu s podklady, o něž se kontrolní zjištění opírají. Jak vyplývá z protokolu o kontrole, předmětem kontroly bylo prověření toho, zda kontrolovaná osoba (žalobce) postupovala při zadávání podlimitní veřejné zakázky v souladu s (nyní již zrušeným) zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se tak o úkon správního orgánu, kterým je pouze popsán určitý stav zjištěný v rámci kontroly včetně zjištěného porušení zákona; v protokolu o kontrole zatím jím nejsou

kontrolovanému subjektu (žalobci) ukládány žádné konkrétní povinnosti. Na základě námitek proti kontrolním zjištěním přezkoumává vedoucí kontrolní skupiny, kontrolující nebo osoba nadřízená kontrolujícímu, zda bylo při kontrole a vyhotovování protokolu postupováno řádně. Vyhoví-li námitkám, může zjednat nápravu pochybení či přistoupit k došetření věci, naopak neshledá-li námitky důvodnými, zamítne je. Podle ust. § 14 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve srovnání s předchozím zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, se již o námitkách proti kontrolním zjištěním nevede řízení a kontrolní řád rovněž upustil od pojmu *rozhodování o námitkách* a zavedl pojem *vyřizování námitek*. Jde totiž o pouhé sdělení o tom, jakým způsobem byly námitky vypořádány. Již jazykový výklad této právní úpravy naznačuje, že se v případě vyřízení námitek nejedná o rozhodnutí ani ve formálním smyslu. Z hlediska soudního přezkumu je nicméně podstatné, že tento správní akt nenaplnuje znaky rozhodnutí z materiálního hlediska, neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva nebo povinnosti kontrolovaného. Do jeho právní sféry může být případně zasaženo až úkonem učiněným v rámci řízení navazujícího na kontrolní fázi, typicky rozhodnutím o uložení opatření k nápravě, peněžité nebo jiné sankce.

5. Podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví s. ř. s. nebo zvláštní zákon (§ 6 s. ř. s.).
6. Podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřipustná, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle s. ř. s. nebo zvláštního zákona.
7. Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
8. Legální definice pojmu rozhodnutí je obsažena v ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., podle něhož je rozhodnutím úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce.
9. Na základě uvedených zákonných ustanovení a právních úvah dospěl městský soud k závěru, že vyřízení námitek, které je žalobou napadeno, nelze považovat za rozhodnutí, jak je definuje ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., a je tak vyloučeno ze soudního přezkumu.
10. Povahy vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním a povaha přezkoumatelnosti takového vyřízení byla již ve správním soudnictví mnohokrát judikována, a to dlouhodobě konzistentně. Na podporu svého právního názoru městský soud odkazuje například na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017 č. j. 6 Afs 194/2016-30, ze dne 24. 4. 2013 č. j. 3 Aps 9/2012-29 a ze dne 25. 9. 2007 č. j. 4 Ads 32/2007-36.
11. Ze shora uvedených důvodů městský soud žalobu odmítl jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s., a nemohl se proto již zabývat věcnými žalobními námitkami.
12. Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků soudního řízení správního nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno,

a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2018

JUDr. Jan Ryba, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.H.